

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z udziałem zainteresowanych: L. L., D. B., B. C. i Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w E.

o składki na ubezpieczenie społeczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 maja 2013 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 listopada 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r., Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie A. R. od wyroku tego Sądu z dnia 26 czerwca 2012 r., którym oddalono apelację wnioskodawczynie od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E. z dnia 25 stycznia 2012 r., w sprawie o składki na ubezpieczenie zdrowotne, z udziałem zainteresowanych: Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w E., L. L., D. B. i B. C. W zaskarżonym postanowieniu, Sąd Apelacyjny stwierdził, że „nie było spornym w sprawie, iż

zainteresowane podlegały ubezpieczeniom zdrowotnym (...) a istotą sporu było, kto ma odprowadzać składki należne za nie z tego tytułu”, uznając w związku z tym, że wartość przedmiotu sporu w odniesieniu do każdej zainteresowanej stanowi kwota składek na ubezpieczenie zdrowotne, która była niższa niż dziesięć tysięcy złotych, tak więc skarga kasacyjna jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie, pełnomocnik wnioskodawczynie zarzucił naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. zdanie drugie przez błędną wykładnię tego przepisu i przyjęcie, że sprawa ma charakter majątkowy, gdy w rzeczywistości sprawa dotyczy objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i art. 398² § 1 k.p.c. zdanie pierwsze nie znajduje w niej zastosowania. Wniósł o uchylenie postanowienia i nadanie biegu skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Nie jest wątpliwe, że przedmiotem sporu w sprawie było ustalenie podmiotu zobowiązanego do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu zawartych umów zlecenia z zainteresowanymi (stąd oznaczenie przedmiotu sprawy „o składki na ubezpieczenie zdrowotne” nie było precyzyjne), zaś w orzecznictwie Sądu Najwyższego, nie budzi wątpliwości, że ubezpieczenie zdrowotne ma charakter ubezpieczenia społecznego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2004 r., I UZ 35/04, OSNP 2005 nr 7, poz. 101 oraz uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., III UZP 4/06 – OSNP 2007 nr 15-16, poz. 226, w którym wskazano, że co prawda ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych rozróżniająca cztery ryzyka ubezpieczeniowe: emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe, nie objęła ubezpieczenia zdrowotnego, to jednak należy przyjąć, że ubezpieczenie to jest też rodzajem ubezpieczenia społecznego zaś jego odrębność wynika przede wszystkim z faktu odmiennego przedmiotu ochrony oraz odrębności organizacyjnej). Tak więc - stosownie do art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. - sprawa o objęcie obowiązkiem tego ubezpieczenia jest sprawą, w której skarga kasacyjna przysługuje bez

względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. W zażaleniu trafnie określono przedmiot sporu, gdy się zważy, że podstawę prawną zaskarżonego wyroku, którym stwierdzono niepodleganie przez zainteresowane ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umów zlecenia zawieranych z ubezpieczoną prowadzącą pozarolniczą działalność w zakresie usług pielęgniarских i lekarskich, jednocześnie przyjmując podleganie przez nie temu ubezpieczeniu z tytułu pracowniczego zatrudnienia w zainteresowanym Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w E., stanowił art. 8 ust. 2a w związku z art. 18 ust. 1a w opozycji do art. 9 ust. 1 w związku z art. 32 i art. 66 ust. 1 pkt 1a i art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Podobne stanowisko zostało wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 19 lutego 2013 r., II UZ 129/12 oraz 14 maja 2013 r., II UZ 19/13 (niepublikowane).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 398¹⁶ w związku z 394¹ § 3 k.p.c.).